

Η πλατεία μας

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΥΛΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΤΟΥ 11^{ΟΥ}

ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΚΑΒΑΛΑΣ

300 δρχ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!

Τα Χριστούγεννα έφθασαν. Όλοι ετοιμάζουν το Χριστουγεννιάτικο δέντρο, τα στολίδια και τα δώρα. Αλήθεια, γιατί όλα αυτά; Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο μας για να φανερώσει την Αλήθεια, την Ισότητα, την Αγάπη για τον συνάνθρωπό μας.

Ακόμα ήρθε στον κόσμο μας για να μας προστατεύσει από το κακό, το μίσος, την πλεονεξία, την αδικία. Με τις πράξεις και τη διδασκαλία Του φανέρωσε πως τα πλούτη δεν είναι το καλύτερο αγαθό.

Τα Χριστούγεννα γιορτάζουμε τη γέννηση του Χριστού. Γιορτάζουμε που σωθήκαμε από τις αμαρτίες μας και έχουμε ελπίδα για τη μέλλουσα Ζωή.

Εμείς αυτές τις μέρες πηγαίνουμε στην Εκκλησία, στολίζουμε το δέντρο, φτιάχνουμε γλυκά και ανταλλάσσουμε δώρα. Τις μέρες αυτές τις χαίρονται καλύτερα οι άνθρωποι που έμειναν στην καρδιά ακόμη παιδιά με ψυχές αγνές και ταπεινές γιατί οι μεγάλοι παρασυρμένοι από τις ασχολίες και τα καθήκοντά τους δε στέκονται με ευλάβεια, αγάπη και ταπεινότητα μπροστά στο μεγαλείο της Γέννησης.

Έτσι λοιπόν ας ευχηθούμε να φωλιάσουν στις καρδιές όλων τα σωτήρια μηνύματα όπως ακούστηκαν τη χειμωνιάτικη εκείνη νύχτα: Ταπείνωση, Αγάπη, Ειρήνη. *Αναστάσης Λαζαρίδης*

unicef

Η UNICEF είναι ένας οργανισμός στον οποίο δουλεύουν κάποιοι άνθρωποι που συγκε-

ντρώνουν κάποια πράγματα: Ρούχα, τρόφιμα και φάρμακα και τα στέλνουν στα παιδιά που είναι άρρωστα και κυρίως στα παιδιά της Αφρικής. Στα σχολεία έρχονται κάποια από πράγματα της UNICEF που τα αγοράζουν τα παιδιά και τα λεφτά τα δίνουν στους δασκάλους και εκείνοι τα στέλνουν στη UNICEF και τα στέλνουν στα παιδιά όπου αγοράζουν τα φάρμακά τους. Οι γιατροί που είναι στη UNICEF ταξιδεύουν σε όλες αυτές τις χώρες τα κάνουν εμβόλια και τα εξετάζουν. Αυτοί οι άνθρωποι κάνουν ότι μπορούν για να βοηθήσουν αυτά τα παιδιά. Επίσης στη UNICEF δεν είναι μόνο οι άνθρωποι που δουλεύουν αλλά και άλλοι άνθρωποι που θέλουν να βοηθήσουν αυτά τα παιδιά που υποφέρουν από διάφορες αρρώστιες. Από τότε που βγήκε η UNICEF αυτά τα παιδιά έχουν βασιστεί σε αυτήν. Ελπίζουν πως όταν θα χρειαστούν την βοήθειά της θα βρει τρόπο για να τα βοηθήσει.

Εκτός από τα σχολεία που συγκεντρώνουν χρήματα και τα στέλνουν στη UNICEF συγκεντρώνουν και στην εκκλησία ρούχα που τα στέλνουν κι αυτά στη UNICEF και τα δίνει στα παιδιά. Γενικά η UNICEF είναι η ελπίδα των παιδιών της Αφρικής αλλά και των άλλων παιδιών από άλλες χώρες. Ακόμα η UNICEF δεν ξεχωρίζει μαύρα ή άσπρα παιδιά, στέλνει ρούχα, φάρμακα και τρόφιμα σε όλα τα παιδιά που τα χρειάζονται. Η UNICEF είναι η ελπίδα των παιδιών επειδή από τότε που βγήκε τα παιδιά άρχισαν να ελπίζουν πως θα γίνουν καλά

από τις αρρώστιες, πως θα έχουν φάρμακα όποτε αρρωσταίνουν για να γίνονται καλά, πως θα έχουν ρούχα και τρόφιμα για να τρώνε και να ντύνονται.

Ελένη Βεργίδου

ΓΛΥΚΑ ΕΘΙΜΑ: ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΑ

Υλικά:

1 κουταλάκι σόδα
1 κουταλάκι κανέλλα
1 κουταλάκι γαρίφαλο
1 κιλό αλεύρι
1 1/2 κούπα λάδι
Μισή κούπα βούτυρο
1 κούπα ζάχαρη
3/4 της κούπας χυμό πορτοκάλι
ξύσμα πορτοκάλι
3/4 της κούπας κονιάκ
2 μπέικιν
Ψήνουμε στους 175 βαθμούς (45 λεπτά περίπου)

Για το σιρόπι:

2 κούπες ζάχαρη
2 κούπες νερό
2 κούπες μέλι
5 λεπτά βράσιμο - Σιροπιάζουμε ζεστά

Εκτέλεση:

Ζεσταίνουμε το λάδι σε τηγάνι και το ρίχνουμε στο αλεύρι το οποίο το έχουμε τοποθετήσει σε

μια λεκάνη και τα ανακατεύουμε καλά. Προσθέτουμε τη ζάχαρη και μισό ποτήρι νερό. Εξακολουθώντας να τα δουλεύουμε προσθέτουμε το χυμό και το ξύσμα πορτοκαλιού, το κονιάκ, το μπέικιν ανακατεμένο με μισή χούφτα αλεύρι.

Τα ζυμώνουμε καλά και φτιάχνουμε τα μελομακάρона στο σχέδιο που θέλουμε εμείς. (Βάζουμε ή σόδα ή μπέικιν).

Όταν ψηθούν τα βγάζουμε και τα αφήνουμε να μισοκρυώσουν για να μην σπάσουν. Στη συνέχεια τα βάζουμε το σιρόπι. Βάζουμε το μέλι με τη ζάχαρη και το νερό να βράσουν. Κατεβάζουμε το σιρόπι και βάζουμε ένα-ένα τα μελομακάρона μέσα, τα αφήνουμε για 5' λεπτά και τα βγάζουμε με μια τρυπητή κουτάλα. Τα πασπαλίζουμε με κανέλα και καρύδια ανακατεμένα με σουσάμι.

Νίκος Τσινεκίδης

ΕΘΙΜΑ

Την παραμονή των μεγάλων εορτών του Δωδεκαήμερου (Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά και Φώτα) έχουμε πολλά έθιμα:

Ένα από αυτά είναι τα κάλαντα των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Φώτων. Τα κάλαντα είναι ευχητήρια τραγούδια γιατί περιέχουν ευχές για τον νοικοκύρη και για τα άλλα μέλη της οικογένειας, τα οποία τα λένε ομάδες παιδιών που πηγαίνουν από πόρτα σε πόρτα. Τώρα τους δίνουν χρήματα, όμως παλαιότερα δεν τους έδιναν χρήματα αλλά φρούτα, καρύδια, χαρούπια και καραμέλες.

Τα κάλαντα διαφέρουν από περιοχή σε περιοχή.

Η λέξη κάλαντα ανάγεται στην αρχαία Ρωμαϊκή Πρωτοχρονιά που γιορταζόταν στις καλένδες (=την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου). Σε μας το έθιμο πέρασε απ' το Βυζάντιο συνδυασμένο με τις μεγάλες χριστιανικές εορτές.

Ένα άλλο εξίσου ωραίο έθιμο είναι το στόλισμα του δένδρου. Το στολίζουμε με πολύχρωμες μπάλες, καραβάκια και στην κορυφή ένα άστρο και στη βάση βάζουμε μια φάτνη. Το στολίζουμε επίσης με πολύχρωμα φωτάκια που αναβοσβήνουν και του δίνουν μια ξεχωριστή ομορφιά.

Ένα άλλο έθιμο είναι η ανταλλαγή δώρων που γίνεται μεταξύ των μελών της οικογένειας την ημέρα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Τα δώρα περιτυλίγονται με Χριστουγεννιάτικο χαρτί που τοποθετούνται στη βάση του δένδρου.

Ένα Μακεδονικό έθιμο είναι το Χριστόξυλο. Στο χωριό της θόρειας Ελλάδος, απ' τις παραμονές των εορτών ο νοικοκύρης ψάχνει στο χωράφι και διαλέγει το πιο όμορφο, γερό και χοντρό ξύλο από πεύκο ή ελιά και το πάει σπίτι του. Αυτό θα καίει για όλο το Δωδεκαήμερο των εορτών στο τζάκι. Πριν όμως το βάλουν να καίγεται η νοικοκυρά καθαρίζει το τζάκι,

την καπνοδόχο και φέρνει την στάχτη για να μην μπουκάλιαντζαροι.

Το τραπέζι των Χριστουγέννων στις Σέρρες ήταν ως εξής: Από το βράδυ έβαζαν στο τραπέζι το Χριστόψωμο και δίπλα του ένα πιάτο με διάφορα είδη σοδειάς και ένα ποτήρι κρασί.

Οι Έλληνες της Μικράς Ασίας το βράδυ της παραμονής έβαζαν το Σταυροψώμι στη μέση του τραπεζιού και γύρω φρούτα. Επάνω στο Σταυρόψωμο κάρφωναν ένα κλαδί ελιάς και πάω του περνούσαν σύκα, μήλα και πορτοκάλια. Για τα παιδιά ζύμωναν διαφορετικό Σταυρόψωμο με παιδικά σχήματα και σχέδια όπως μικρές σαύρες και πέρδικες, μαργαρίτες και χελώνες. Αυτό λέγονταν κολιάντρες.

Νίκος Θεοδορίδης

ΒΙΒΛΙΟΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Το καλό βιβλίο μορφώνει, ψυχαγωγεί και διασκεδάζει τον άνθρωπο. Εμείς σας προτείνουμε τα παρακάτω βιβλία και περιοδικά:

- «Το καπλάνι της βιτρίνας» της Άλκης Ζέη
- «Τα δάκρυα της Περσεφόνης» της Λίτσας Ψαραύτη
- «Το πνεύμα των Χριστουγέννων» του Καρόλου Ντίκενς
- «Χριστουγεννιάτικες ιστορίες» του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη
- «Ο γυρισμός του πατέρα» της Καλλιόπης Σφαέλλου
- «Το όνειρο των Χριστουγέννων» της Νανάς Μαρμαρά

*Μ.Τσακιρίδου, Μ.Χαριζάνη
Δ.Τρέχας, Ε.Βεργίδου*

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Ο Άγιος Βασίλης υπήρξε από τις μεγαλύτερες μορφές της εκκλησίας μας, τόσο για το χαρακτήρα του, όσο και για τη μόρφωσή του. Η φιλανθρωπία του παρέμεινε θρυλική. Μοίρασε όλη την περιουσία του στους φτωχούς, έφτιαξε στην Καισάρεια φτωχοκομείο και πέθανε μόλις 48 ετών από τις στερήσεις της ασκητικής ζωής. Την κηδεία του παρακολούθησαν χιλιάδες κόσμου. Τέτοια ήταν η λατρεία και ο θαυμασμός που του είχε ο κόσμος για την καλοσύνη του που πολλοί τον μιμούνταν. Άφηναν γενειάδα και προσπαθούσαν να είναι λεπτοί και ωχροί, όπως εκείνος, που ήταν ασκητής. Στην Ελλάδα πίστευαν πως αμέσως μετά τα Χριστούγεννα ξεκινούσε πεζοπόρος, με το ραβδί στο χέρι, πάντοτε καλός και ομιλητικός με όποιον συναντούσε. Δεν κρατούσε κοφίνι, ούτε σάκο φορτωμένο με δώρα. Εκείνο που έφερνε στους ανθρώπους ήταν περισσότερο συμβολικό. Την καλή τύχη και την ευλογία του. Από το μαγικό του ραβδί, με θαυμαστό τρόπο, βλάσταιναν ή ζωντάνευαν κλαδιά και πέρδικες, σύμβολα των δώρων που θα μπορούσε να μοιράσει στους πιστούς του.

(Από έντυπο του προγράμματος "ΜΕΛΙΝΑ")

